

บทความวิจัย

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกเสียงเลือกตั้งของเยาวชนในประเทศไทย

สรวิชาติ งามหอม

มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเสนอแนะปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง (Political Participation) และการเลือกตั้ง (Voting) ให้แก่พรรคการเมืองและหน่วยงานของรัฐเพื่อใช้เป็นประโยชน์ต่อระบอบประชาธิปไตย โดยผู้วิจัยพัฒนาแบบสอบถามจำนวน 90 ข้อขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม ก่อนนำไปรวบรวมความเห็นของเด็กและเยาวชนที่มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2562 และอาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ ยโสธร อำนาจเจริญ และอุบลราชธานี จำนวน 300 คน สถิติที่ใช้วิเคราะห์ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแปรปรวน ผลวิจัยพบว่า การออกเสียงเลือกตั้งมีค่าเฉลี่ยระดับมาก (3.55) ขณะที่การมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบออนไลน์กับปัจจัยที่ส่งผล มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง 3.26 และ 3.16 แนวคิดทั้งสามมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกระดับมากที่สุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่สำคัญ กลุ่มเพื่อน การสืบค้นข้อมูล และการร่วมกลุ่มการเมือง มีอิทธิพลต่อการพยากรณ์การออกเสียงเลือกตั้งได้ร้อยละ 66 เพราะฉะนั้น การรณรงค์ให้เยาวชนได้มีพื้นที่ในการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองอย่างปลอดภัยย่อมส่งผลต่อการเลือกตั้งที่มีความเป็นประชาธิปไตย

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วมทางการเมือง, การออกเสียงเลือกตั้ง

Received: February 15, 2021, Revised February 29, 2021, Accepted May 23, 2021

The Affecting Factors on the Youth's voting in Thailand

Sarawut Ngahorn

The Eastern University of Management and Technology

Abstract

The objective of this research is to recommend the affecting factors on political participation and voting to political parties and government organization for the usefulness of democracy system. The researcher developed 90 items from literature review before collected 300 respondents of first voting of youths in 2019, who lived in the area of Srisaket, Yasothorn, Amnatcharoen, and Ubonratchathanee province. The statistical analysis are frequency, percentage, means, standard deviation, and variance analysis. The results contributed the means of voting is high (3.55) while the means of online political participation and the effecting factors are moderate at 3.26 and 3.16, respectively. The three concepts related positively, highly and statistically significant at .01. Importantly, peer group, seeking information and political group also predicted voting at 66%. Hence, the political campaign for democracy voting, must provide the security area for youth in expressing political opinion.

Keywords: *Political Participation, Voting*

คำขอขอบคุณ : งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น

บทนำ

เยาวชน (Youth) ใช้ความรู้สึกที่มีอิทธิพลและเสียงเรียกร้องผ่านการแสดงออกทางสื่อดิจิทัล (Digital Media) ในแนวคิดการมีส่วนร่วมทางการเมือง (Participatory Politics) เน้นการเคลื่อนไหวของภาคพลเมือง (Citizen Movement) ไปไกลเกินกว่าการเมืองอิเล็กทรอนิกส์ (Electoral Political Action) ในวงกว้าง (Cohen & Kanhe, 2012) เยาวชนได้เคลื่อนย้ายเข้าไปในศูนย์กลางของกระบวนการทางการเมือง (Central of Political Process) และการติดต่อทางการเมืองที่ไร้พรมแดน (Jenkins & Zimmerman, 2016) นอกจากนี้ Allen & Light, 2015) ได้กล่าวว่า การใช้สื่อมีเดีย (Media Usage) เป็นเครื่องมือในกิจกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง (Political Transformation)

และการออกมาซึ่งนำเรียกร้องประชาธิปไตยของนักเรียนนักศึกษาเมื่อเดือนสิงหาคม-กันยายน 2563 เป็นบทบาทการแสดงการซึ่งนำการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและการเมืองอีกครั้งหลังจากเงียบหายไปกว่า 40 ปี ซึ่งแสดงให้เห็นการพัฒนาความคิดทางการเมือง (Political Ideology) แบบก้าวกระโดด (Progressive) ไปสู่แนวคิดแบบเสรีนิยมใหม่ที่เป็นกลุ่ม Generation Y และ Z ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มอนุรักษนิยม (Generation X) และกลุ่ม Baby Boomer นักสังคมวิทยาทางการเมืองตะวันตกได้ชี้ให้เห็นว่าประชาชนมีความเปลี่ยนแปลงทางความคิด ความเชื่อ (Belief) และค่านิยม (Value) ทางการเมืองแบบใหม่ โดยเปลี่ยนจากความจงรักภักดียินยอมต่อระบบการเมือง (Allegiance) ไปสู่การกล้าตั้งคำถาม กล้าเรียกร้องสิ่งที่เห็นว่าไม่ถูกต้องชอบธรรมในการแสดง

ออกแบบการเมือง (Assertive) ความเปลี่ยนแปลงในความเชื่อและค่านิยมเช่นนี้จะทำให้ระบอบประชาธิปไตยดีขึ้น ผู้มีอำนาจจะรับผิดชอบประชาชน ระบบการเมืองมีความโปร่งใส (พรอัมรินทร์ พรหมเกิด, 2563)

อันเป็นเหตุทำให้ การศึกษาวิจัยนี้จึงสนใจในการเข้าร่วมทางการเมืองของพลเมืองเยาวชน (Young Citizen Engagement) รวมถึงชีวิตประจำวัน (Life-Style) ที่มีการพัฒนาพฤติกรรมจากปัจจัย (Factors) ต่างๆที่ทำให้พวกเขาได้รับความรู้เกี่ยวกับการเมือง (Political Knowledge) ฉะนั้น คำถามวิจัยในการวิจัยนี้จึงมุ่งที่จะสืบสวน (Investigate)ว่า รูปแบบ (Forms) ของการกล่อมเกลากองการเมือง (Political Socialization) ที่มีต่อสภาพชีวิตทางการเมือง (Life-style Politics) การซึมซับทางการเมือง (Political Consumerism) และลักษณะการมีส่วนร่วมทางการเมือง (Political Participation Activities) ของแต่ละคนเป็นอย่างไร การเก็บรวบรวมข้อมูลจึงมุ่งเน้นที่เยาวชน (Youth) ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย เพื่อศึกษาบทบาทของผู้ปกครองหรือพ่อแม่ (Parents) กลุ่มเพื่อน (Peer Groups) สถาบันการศึกษาหรือโรงเรียน (Education Institute/School) และการใช้โซเชียลมีเดีย (Social Media Usage) ที่มีอิทธิพลต่อการซึมซับทางการเมือง (Political Consumerism) ในรูปแบบของความรอบรู้ทางการเมือง (Political Efficacy) และความไว้วางใจทางการเมือง (Political Trust) ซึ่งจะทำให้พวกเขามีส่วนร่วมทางการเมือง (Political Participation)

นอกจากนี้แล้ว การทำความเข้าใจเกี่ยวกับ ปัจจัยที่ส่งนั้น Kuterovac-Jagodic (2000) อธิบายไว้ว่า ผู้ปกครอง/พ่อแม่ (Parents) เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเด็กในครอบครัวในการได้รับการรับรู้ทางการเมืองในเบื้องต้นของการมีชีวิต อันประกอบด้วย การได้รับฟังการสนทนาจากผู้ใหญ่ (Overhearing adult Conversation) การถามเกี่ยวกับประเด็นทางการเมือง (Asking question about politic issues) การรับฟังเรื่องราวเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ชาติ (Listening to stories about national story) และ พ่อแม่เป็นผู้เลือกโรงเรียนให้เรียน ขณะเดียวกันที่ Terriguez (2017) ได้กล่าวอ้างถึง กลุ่มเพื่อน (Peer Groups) เป็นกลุ่มที่ทำให้เกิดการกระทำทางการเมืองเพราะเมื่อไปเข้าโรงเรียนได้เรียนรู้จากการสนทนาและการคบเพื่อนในโรงเรียน โดยการถ่ายทอดพฤติกรรมและทัศนคติใหม่ (New Behavior and attitudes) การพัฒนาทัศนคติทางการเมือง (Development of political attitude) เสริมสร้างการเรียนรู้ พฤติกรรมทางการเมือง (Reinforcing political behavior) การทำให้เกิดแนวคิดทางการเมือง (Negative stereotypes and political orientation) การปฏิสัมพันธ์กับ Peer Group ทำให้เกิดความตระหนัก (Awareness) ในปัญหาและความท้าทายที่ชุมชนได้รับการแบ่งปันข้อมูลระหว่างเพื่อนเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ความยุติธรรม สิทธิ ความเสมอภาคทางการศึกษา ได้รับการแนะนำจาก Peer-to-Peer ในการฝึกพูดต่อหน้าสาธารณะ วิชาทฤษฎีการบริหารการศึกษาและเรื่องราวทางการเมือง สมาชิกขององค์กรเยาวชนจะมีความเชื่อมั่นในการเรียกร้องเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ รวมถึง เยาวชนมีความรับผิดชอบในการเลือกตั้งและการมีส่วนร่วมทางการเมืองผ่านกลุ่มเพื่อนโดยการเคาะประตูบ้าน นำเสนอสู่สาธารณะ และตั้งโต๊ะแสดงต่อชุมชน

แต่อย่างไรก็ตาม การกระทำในลักษณะดังกล่าวนี้ ยังมีบางเหตุผลที่เชื่อมโยงอยู่กับ การสื่อสารในสังคมแบบออนไลน์ ที่ Beam et al (2016) ได้แสดงให้เห็นว่า กิจกรรมทางออนไลน์จะเพิ่มการมีส่วนร่วมภาคพลเมืองเช่น การสืบค้นข้อมูลแล้วจะพัฒนาเป็นความรู้ทางการเมือง (Political Knowledge) และการมีส่วนร่วมทางการเมือง (Political Participation) ฉะนั้น การแสดงออกทางออนไลน์เน็ตเวิร์คโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การแสดงกิจกรรมทางการเมืองส่วนตัว (Individual's Political Activities) ซึ่งเป็นการกล่อมเกลากองการเมืองออนไลน์ (Online Socialization) จะทำให้เกิดการมีส่วนร่วมทางการเมือง (Park et al, 2009) และในที่สุดจะมีความสัมพันธ์เชิงบวก (Positive Association) กับการไปออกเสียงเลือกตั้ง (Voting) อันเป็นการกระทำที่อาจเรียกได้ว่า เป็นการมี

ส่วนร่วมทางการเมืองแบบออนไลน์ของทั้งเด็กและเยาวชน อันจะส่งผลต่อการเลือกตั้ง โดยเฉพาะที่จะส่งผลต่อการเลือกตั้งท้องถิ่น ซึ่งมักมีความสัมพันธ์แบบใกล้ชิดกับประชาชนในพื้นที่ หรือสรุปได้ว่า เชื่อมโยงอยู่กับวิถีชีวิตของเด็กและเยาวชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้งครั้งแรกของแต่ละคน โดยเขาต่างคาดหวังว่า จะพบกับการเปลี่ยนแปลงของชีวิตไปในทิศทางที่ดีขึ้นกว่า ที่ต่างสรุปได้คล้ายกันว่า

การเลือกตั้ง เป็นเพียงกิจกรรมทางการเมืองอย่างหนึ่งที่ประชาชน สามารถออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งโดยตัดสินใจเลือก ผู้สมัครหรือพรรคการเมืองที่มีอุดมการณ์นโยบายและวิสัยทัศน์ที่สอดคล้องกับตนด้วยความคาดหวังว่าผู้แทนหรือพรรคการเมืองที่ตนเลือกให้ไปใช้อำนาจอธิปไตยแทนตนนั้น ไปดำรงตำแหน่งในการบริหารท้องถิ่นหรือบริหารประเทศ โดยจะนำอุดมการณ์และนโยบายไปเป็นแนวนโยบายในการบริหารท้องถิ่น ประเทศ และทำหน้าที่พิทักษ์ผลประโยชน์ของตนเอง โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตประจำวันของทั้งเด็กและเยาวชน คนรุ่นใหม่ที่ต้องเข้ามารับผิดชอบต่อการพัฒนาประเทศ สืบต่อจากคนรุ่นปัจจุบัน

วัตถุประสงค์วิจัย

- 1 เพื่อศึกษาระดับและลักษณะของปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกเสียงเลือกตั้ง (Voting) ของเยาวชนในประเทศไทย
- 2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคล (Personal Factors) ที่ส่งผลต่อการออกเสียงเลือกตั้ง (Voting) ของเยาวชนในประเทศไทย
- 3 เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล (Personal Factors) โซเชียลมีเดีย (Social Media) ที่สามารถพยากรณ์การมีส่วนร่วมทางการเมือง (Political Participation) และการเลือกตั้ง (Voting) ว่าเป็นอย่างไร
- 4 เพื่อเสนอแนะปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง (Political Participation) และการเลือกตั้ง (Voting) ให้แก่พรรคการเมืองและหน่วยงานของรัฐเพื่อใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อระบอบประชาธิปไตย

วิธีการวิจัย

งานวิจัยเชิงปริมาณนี้ ผู้วิจัยพัฒนาแบบสอบถามขึ้นมาเป็นเครื่องมือวิจัยด้วยตนเอง จำนวน 90 ข้อ แล้วนำไปทดสอบความตรงได้ค่า KMO = .94, .96 และ .96 หลังจากนั้น ผู้วิจัยได้นำไปทดลองใช้งานกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 ชุด เพื่อทดสอบความเชื่อมั่นได้ค่า Alpha = .98 และมีค่า Corrected Item ระหว่าง .43-.81 ซึ่งเมื่อทดสอบคุณภาพแบบสอบถามได้แล้ว ผู้วิจัยได้นำไปรวบรวมความเห็นของ เยาวชนที่มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2562 และอาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ ยโสธร อำนาจเจริญ และอุบลราชธานี จำนวน 300 คน สำหรับนำกลับมาวิเคราะห์ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคลาดเคลื่อน และความแปรปรวนระหว่างตัวแปร สุดท้ายผู้วิจัยได้นำเอาผลวิจัยที่ค้นพบไปจัดทำรายงานวิจัย (วิระศักดิ์ จินารัตน์, 2564)

ผลวิจัยและอภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวน 300 คน สรุปผลค้นพบว่า

- 1) กลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่ของงานวิจัยนี้ เป็นเพศหญิงร้อยละ 58.3 ที่มีอายุระหว่าง 18-20 ปี ร้อยละ 38.0 รองลงมา มีอายุระหว่าง 21-25 ปี ร้อยละ 32.0 ที่กำลังเรียนอยู่ในระดับ ปวช. และปวส. ร้อยละ 58.0 รวมทั้งมีรายได้ต่ำกว่า 5000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 84.3 และมีพฤติกรรมการใช้ Facebook มากกว่าสื่อออนไลน์อื่น ร้อยละ 91.7 นอกจากนี้แล้ว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ใช้เวลากับสื่อ Online ต่ำกว่าครั้งละ 30 นาที คิดเป็นร้อยละ 25.3 รองลงมาใช้ครั้งละ 30-60 นาที ร้อยละ 23.0 โดยไม่ได้ติดตามข่าวสารทางการเมืองเลย ร้อยละ 41.7 ส่วนที่ติดตามข่าวสารที่สนใจมีเพียงร้อยละ 32.3 ขณะที่การเลือกตั้งท้องถิ่นที่ผ่านมาพบว่ามีกลุ่มตัวอย่างจำนวนมาก ออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งถึงร้อยละ 65.

2) ปัจจัยที่ส่งมามีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง ทั้งตัวแปรหลักและองค์ประกอบ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.16 (SD. 82, e. 04) ด้านโรงเรียนมากที่สุดที่ 3.30 (SD. 1.07, e. = .05) รองลงมาเป็นปัจจัยด้าน ผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ย 3.27 (SD. 93, e. = .05) และน้อยที่สุดเป็นปัจจัยด้าน สื่อสังคมออนไลน์มีค่าเฉลี่ย 2.99 (SD. 95, e = .04)

การมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบออนไลน์มีค่าเฉลี่ยอยู่ระดับปานกลาง ทั้งตัวแปรหลักและตัวแปรองค์ประกอบ โดยมีค่าเฉลี่ยตัวแปรหลักเท่ากับ 3.26 (SD. 1.04, e. 06) ส่วนตัวแปรองค์ประกอบ การสืบค้นข้อมูลการเมือง มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับหนึ่ง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 (SD. 1.17, e. .06) รองลงมาคือค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 เป็นองค์ประกอบด้าน การแสดงความคิดเห็นทางการเมือง และการผลิตเนื้อหาทางการเมือง ส่วนองค์ประกอบด้าน การสร้างกลุ่มทางการเมืองนั้น มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับสุดท้ายเท่ากับ 3.20 (SD. 1.15, e. .06)

การออกเสียงเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเท่ากับ 3.55 (SD. 1.02, e. 05) ส่วนองค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากประกอบด้วย มีความเป็นประชาธิปไตย 3.55 (SD. 1.07, e. 06) และการแก้ไขปัญหาท้องถิ่นได้ 3.66 (SD. 1.12, e. 06) ขณะที่องค์ประกอบ ประโยชน์ท้องถิ่น กลับมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางเท่ากับ 3.45 (SD. 1.10, e. 06)

ดังนั้น สรุปได้ว่า การออกเสียงเลือกตั้งมีค่าเฉลี่ยระดับมาก (3.55) ขณะที่การมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบออนไลน์ กับปัจจัยที่ส่งผล มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง 3.26 และ 3.16

3) ปัจจัยที่ส่งผลมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก ระดับมาก ถึงมากที่สุดกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบออนไลน์ และการออกเสียงเลือกตั้ง โดยมีค่า r เท่ากับ .81 และ .77 (Sig. 000) ส่วนความสัมพันธ์ระหว่าง การมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบออนไลน์กับการออกเสียงเลือกตั้ง มีขนาดมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นเดียวกัน และมีค่า $r = .74$

ดังนั้นสรุปว่า ตัวแปรทั้งสามมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ระดับมากถึงมากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4) อายุ ระดับการศึกษา ส่งผลกระทบต่อ การใช้ Facebook และ การมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบออนไลน์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีสัมประสิทธิ์ทำนายเท่ากับ .38 (.043) และ .36 (.003) ส่วนระดับการศึกษา เวลาในการใช้สื่อออนไลน์แต่ละครั้ง กับการติดตามข่าวสารการเมืองจะสามารถพยากรณ์เกี่ยวกับ การใช้ Facebook ได้ที่ร้อยละ 38 (.041)

ขณะที่ ความแตกต่างกันระหว่าง เวลาในการใช้สื่อออนไลน์แต่ละครั้ง กับการติดตามข่าวสารการเมืองและการไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งท้องถิ่น มีความแปรปรวนร่วมกัน หรือสามารถอธิบายผลร่วมกันได้ต่อ การใช้ Facebook ที่ร้อยละ 32 (.022)

เพราะฉะนั้น กลุ่มเด็กนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่มีอายุระหว่าง 18-20 ปี มักมีพฤติกรรมการใช้ Facebook ครั้งละไม่เกิน 30 นาที ในการติดตามข่าวสารการเมือง จะออกไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งท้องถิ่น และมีแนวโน้ม แสดงพฤติกรรมหลายด้านเกี่ยวกับ การใช้ Facebook และการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบออนไลน์

ดังนั้น สรุปได้ว่า การใช้ Facebook และการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบออนไลน์สามารถอธิบายร่วมกันได้ระหว่าง อายุ ระดับการศึกษา เวลาที่ใช้สื่อออนไลน์แต่ละครั้ง การติดตามข่าวสารการเมือง และการใช้สิทธิเลือกตั้งท้องถิ่น ทั้งนี้ส่งผลกระทบได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5) ปัจจัยที่ส่งผลด้านกลุ่มเพื่อน สังคมออนไลน์และผู้ปกครอง ต่างมีความสามารถต่อการอธิบายสภาพความเป็นไปของการออกเสียงเลือกตั้งได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนพยากรณ์ร่วมกันที่ร้อยละ 61 (Std. e = .63) และตัวแปรพยากรณ์ทั้งสามมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ระดับปานกลาง ถึงมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้แล้ว เรายังสังเกตได้ชัดว่า อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนมีมากกว่า อิทธิพลของสื่อสังคมออนไลน์ และผู้ปกครอง โดยมีคะแนนมาตรฐานเท่ากับ .42 (.000) .33 (.000) และ .12 (.016)

การรวมกลุ่มการเมือง และการสืบค้นข้อมูล เป็นกิจกรรม ที่คนรุ่นใหม่จำนวนมากใช้ สำหรับการมีส่วนร่วมทางการเมืองผ่านสื่อออนไลน์โดยเฉพาะจากการใช้ Facebook โดยที่ทั้งสองกิจกรรม มีผลร่วมกันต่อการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ถึงร้อยละ 58 (Std. e = .66) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ผลกระทบจากการรวมกลุ่มการเมืองนั้น มีมากกว่า การสืบค้นข้อมูล โดยมีคะแนนมาตรฐานเท่ากับ .47 (Sig. 000) และ .36 (Sig. 000) รวมถึง มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ระดับปานกลาง ถึงมากที่สุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่า r ระหว่าง .64-.87

อิทธิพลร่วมกันขององค์ประกอบ กลุ่มเพื่อน การรวมกลุ่มการเมือง และการสืบค้นข้อมูล มีผลต่อการพยากรณ์ ระดับการออกเสียงเลือกตั้ง โดยมีคะแนนมาตรฐานเท่ากับ .39 (Sig.000) 37 (Sig. 000) และ .14 (Sig. 000) ทั้งนี้สามารถพยากรณ์ร่วมกันได้ร้อยละ 66 (Std error .59) โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน หรือมีผลต่อ การรวมกลุ่มการเมือง และการสืบค้นข้อมูล อยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือมีความเป็นไปได้มากถึงร้อยละ 99 ที่กลุ่มเพื่อนจะมีอิทธิพลต่อการรวมตัวทางการเมือง เช่น ก่อตั้งกลุ่มสนใจทางการเมือง หรือ นัดหมายเพื่อนไปทำกิจกรรมการเมือง หรือ ร่วมแสดงความคิดเห็นต่อด้านอิทธิพลครอบงำทางการเมืองแบบเก่า หรือ ร่วมวิจารณ์ความไม่เอาไหนทางการเมืองแบบเดิม แล้วนำไปสู่การสืบค้นข้อมูลทางการเมือง ซึ่งอาจนำไปสู่การทำความเข้าใจต่อการเมืองแบบใหม่ ซึ่งกระทบต่อไปยังการออกไปใช้สิทธิลงคะแนนเลือกตั้งท้องถิ่น โดยเฉพาะ การเลือกนักการเมืองท้องถิ่น ที่มีแนวคิดสร้างประโยชน์ต่อชุมชน และไม่นิยมซื้อคะแนนเสียงจากประชาชน ซึ่งมีค่าความสัมพันธ์ระหว่าง 60 ถึง 69 (ภาคผนวก ค7)

เพราะฉะนั้น กลุ่มสตรีรุ่นใหม่อายุระหว่าง 18-20 ปี มากกว่า ร้อยละ 50 กำลังศึกษาต่อในหลักสูตรวิชาชีพระดับสูง ให้ความสำคัญต่อการติดตามข่าวสาร หรือการสืบค้นข้อมูลทางการเมือง โดยเฉพาะการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น แล้วชักชวนกันสนทนา แสดงความเห็น หรือร่วมกันต่อต้านการซื้อสิทธิขายเสียง ของนักการเมืองท้องถิ่น สิ่งสำคัญเราค้นพบว่า กลุ่มสตรีรุ่นใหม่เหล่านี้ นิยมใช้ Facebook มากกว่าร้อยละ 90 ในการติดตามข่าวสารการเมืองท้องถิ่นถึง ร้อยละ 65 ด้วยเช่นเดียวกัน

ดังนั้น ปัจจัยอิทธิพลสำคัญคือ กลุ่มเพื่อน ที่มีความเห็นทางการเมืองคล้ายกัน หรือไปด้วยกันได้ จะร่วมกันใช้สื่อออนไลน์ประเภท Facebook ในการติดตามข้อมูล สืบค้นความรู้ทางการเมืองในระดับท้องถิ่น จากการเลือกตั้งเป็นหลัก

และจากผลของการวิจัยดังกล่าวนี้ มีสภาพที่สอดคล้องและแตกต่างไปจากผลวิจัยของ Min (2010) ที่ได้อธิบายไว้ว่า โดยทั่วไปแล้ว เยาวชนจะใช้อินเทอร์เน็ตในการสื่อสารและเข้าร่วมทางการเมือง จึงเป็นเรื่องที่นำศึกษาเกี่ยวกับทักษะทางอินเทอร์เน็ต (Internet Skill) และการใช้โซเชียลมีเดีย (Social Media Usage) ของเยาวชนที่ทำให้เข้ามาเกี่ยวข้องกับการเมือง (Political Engagement) นอกจากนั้นแล้ว ยังมีข้อสรุปที่ชัดเจนคล้ายกับ Beam et al (2016) ที่เคยอธิบายไว้ว่า กิจกรรมทางออนไลน์จะเพิ่มการมีส่วนร่วมภาคพลเมืองเช่น การสืบค้นข้อมูลแล้วจะพัฒนาเป็นความรู้ทางการเมือง (Political Knowledge) และการมีส่วนร่วมทางการเมือง (Political Participation) ฉะนั้น การแสดงออกทางออนไลน์เน็ตเวิร์คโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การแสดง

กิจกรรมทางการเมืองส่วนตัว (Individual's Political Activities) ซึ่งเป็นการกล่อมเกลาทงออนไลน์ (Online Socialization) จะทำให้เกิดการมีส่วนร่วมทางการเมือง

ซึ่งด้วยเหตุที่สัมพันธ์กันดังกล่าวนี้ทำให้ผลวิจัยนี้สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันกับผลวิจัยของ Goodman & Cocca (2013) ที่พบว่า การใช้ Media และเทคโนโลยี (Technology) มีอิทธิพลและเพิ่มความรู้ทางการเมือง (Political Efficacy) ในกลุ่มเยาวชน ส่วน Well & Dudash (2007) พบว่า เยาวชนในประเทศสหรัฐอเมริกา 117 คน และอธิบายว่า ความรู้ (Knowledge) มีความสัมพันธ์อย่างสูงกับความรู้ทางการเมือง (Political Efficacy) และมีความเป็นไปได้สูงที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมของการเมือง (Political Participation) ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ Kaid et al, (2007) ของมหาวิทยาลัยมิชิแกน ประเทศสหรัฐอเมริกาที่พบว่า ความรู้ทางการเมือง (Political Efficacy) หรือความรู้ภาคพลเมือง (Civic Knowledge) มีผลกระทบต่อเชิงบวกกับการมีส่วนร่วมภาคพลเมือง (Civic Engagement) ทั้งทางตรงและทางอ้อมและทำให้เกิดแนวโน้มในการไปเลือกตั้ง (Voting)

ขณะที่ Schultz & Fraillon (2012) ค้นพบว่า การศึกษาภาคพลเมือง (Civic Engagement) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเลือกตั้งใน 35 ประเทศ แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับความคาดหวังในการมีส่วนร่วมทางการเมืองและการเลือกตั้ง (Voting) ส่วน Flanagan & Levine (2010) พบว่า สถานภาพของบุคคล เช่น เพศ ครอบครัว สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา ทรัพยากรชุมชน มีอิทธิพลต่อการพัฒนาทางการเมืองของแต่ละบุคคล (Individual Political Development) ความแตกต่างทางบริบทของแต่ละสังคม (Individual's civic and political outcome) เช่น ความรู้ภาคพลเมือง (Civic Skills) ทักษะคติ (Attitude) และพฤติกรรม (Behaviors)

ดังนั้นสรุปได้ว่า สิ่งที่ค้นพบของงานวิจัยนี้ ประชาชน หรือคนทั่วไปสามารถนำไปปรับใช้ได้ตั้งแต่การเริ่มต้นทำความเข้าใจต่อ ความสัมพันธ์ระหว่าง การกล่อมเกลทงของคนในสังคมไปจนถึง บทบาทของสื่อสังคมแบบ Online และการเปลี่ยนแปลงไปของวิถีชีวิตประจำวัน

ข้อเสนอแนะ

สถาบันครอบครัว สถานศึกษา นักการเมือง พรรคการเมือง หรือกลุ่มการเมืองใดใด ทั้งในระดับท้องถิ่น หรือระดับชาติ สามารถนำเอาผลวิจัยไปปรับใช้ ในการพัฒนาการเมืองให้เกิดขึ้นเป็นผลในทางปฏิบัติกับภาคประชาชน โดยเฉพาะที่มีต่อ เด็กและเยาวชนอายุระหว่าง 18-20 ปี ที่เกี่ยวกับ การรวมกลุ่มกันทำกิจกรรมทางการเมือง เช่น การเปิดพื้นที่สาธารณะ และการแสดงความเห็นทางการเมืองได้อย่างปลอดภัย ไปจนถึง การใช้ Facebook เป็นช่องทางในการให้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองแบบถูกต้อง ตลอดจนการใช้สื่อสังคม ช่วยแพร่กระจายความรู้ทางการเมืองที่ประชาชนนำไปทำความเข้าใจเกี่ยวกับ สิทธิ และเสรีภาพของตนเองได้อย่างถูกต้อง

เอกสารอ้างอิง

- วีระศักดิ์ จินารัตน์ (2564). *มาตรฐานงานวิจัยเชิงปริมาณและการพัฒนา (The Standard of Quantitative Research and Development)*. มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น
- พรอัมรินทร์ พรหมเกิด (2563) “นักเรียน นักศึกษา กับการฟื้นตัวกลับมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองใหม่อีกครั้ง” หนังสือพิมพ์มติชนรายวัน วันที่ 22 สิงหาคม 2563

-
- Allen, D. & Light, J.S. (2015). *From voice to influence: Understanding citizenship in a digital age*. Chicago, IL: University of Chicago Press.
- Beam, M.A., Hutchens, M.J. & Hmeilowski, J.D. (2016). Clicking vs. Sharing: The relationship between online news behaviors and political knowledge. *Computers in Human Behavior*, 59, 215-220.
- Cohen, C.J. & Kahne, J. (2012). *Participatory politics. New media and youth political action*. Chicago, IL: MacArthur Foundation.
- Flanagan, C. & Levine, P. (2010). Civic Engagement and the transition to adulthood. *The Future of Children*, 20(1), 159-179.
- Jenkins, H. & Zimmerman, A. (2016). *By Any Media Necessary: The New Youth Activism*. New York, NY: NYU Press.
- Kaid, L.L., McKinney, M. S., & Tedesco, J. C. (2007). Political information efficacy and young voters. *American Behavioral Scientist*, 50, 1093-1111.
- Kuterovac-Jagodic, G. (2000). Is war a good or a bad thing? The attitudes of Croatian, Israeli, and Palestinian children toward war. *International Journal of Psychology*, 35 (6), 241-257.
- Min, S.J. (2010). From the digital divide to the democratic divide: Internet skills, Political interest and the second-level digital divide in political interest use. *Journal of Information Technology & Politics*, 7(1), 22-35.
- Terriquez, V. (2017). Legal status, civic associations, and political participation among Latino young adults. *Sociological Quarterly*, 58(2), 315-336.